

Sygn. akt II CSK 296/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku "E." Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.
przy uczestnictwie R. S. i Skarbu Państwa - Starosty D.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania R. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 6 listopada 2015 r., sygn. akt VII Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestnika R. S. na rzecz wnioskodawcy kwotę 240
(dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparto na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga sformułowania tego zagadnienia i wskazania argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Należy bowiem wyjaśnić, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określić, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub rozbieżności występujące w orzecznictwie sądów. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. m.in. postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, nie publ.).

Przedstawione przez skarżącego zagadnienie dotyczy problematyki związanej z zasiedzeniem służebności przesyłu. Z treści uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wynika, żeby zagadnienie to odznaczało się cechą nowości.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wypowiadał się w kwestii zaliczania okresu posiadania poprzedników prawnych, jak i w zakresie uprawnień dotyczących dostępu służb technicznych w celu kontroli i konserwacji urządzeń przesyłowych

(por. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 września 2013 r., II CSK 10/13, OSP 2015, nr 2, poz. 17; z dnia 3 lutego 2016 r., V CSK 105/15, nie publ.; z dnia 16 września 2015 r., III CZP 49/15, nie publ.; z dnia 9 lipca 2015 r., I CSK 629/14, nie publ.; z dnia 11 czerwca 2015 r., V CSK 468/14, nie publ.; z dnia 15 kwietnia 2016 r., I CSK 226/15, nie publ.). Nie ma zatem potrzeby ponownego zajmowania stanowiska odnośnie problematyki wskazanej w skardze.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw